

om, hvilke Embedsmænd der nu skulle ansættes med kongelig Udnævnelse og med Pensioneret. — Forslaget under Nr. 25 er nærmest kun en Redaktion. Er det en Realitet, saa er det en nødvendig Realitet, for at denne Bestemmelse kan blive aldeles ordlydende med de i de andre Lønningslove vedtagne Bestemmelser om de nye 5 pCt. — Forslaget under Nr. 26 gaar ud paa, at for at disse Bestillingsmænd skulle kunne gøre Krav paa de 5 pCt., maa de være 25 Aar gamle. — Forslaget under Nr. 27 er ens med et, som forelaa fra Udvalgets Side ifjor, og som Ministeren, saavidt jeg erindrer, dengang ikke havde Noget imod. Loven er imidlertid fra Ministeriets Side affattet anderledes iaar, og da man ikke nærmere har kunnet se, hvorved det var begrundet, har man opstillet det samme Forslag, som fra Udvalgets Side var opstillet ifjor. — Forslaget Nr. 28 er hovedsagelig kun en Redaktion, og forsaavidt det indeholder en Realitet, hvad der maatte ikke kan negtes, er det aldeles overensstemmende med Ministeriets Mening, hvorfor dette Forslag fuldstændig var tiltraadt af Ministeren ifjor. Foruden disse Forslag er der stillet nogle Forslag af det ærede Medlem for Horsens (Bajer), hvortil jeg kun skal sige, at det første angaar jo Spørgsmaalet om Kvinders Ansættelse, hvorpaa jeg ikke for Diebliffet skal indlade mig, og at de øvrige ere rene Redaktioner, som Udvalget efter gammel Praxis ellers først indlader sig paa ved 3die Behandling. Iøvrigt skal jeg bemærke, at Redaktionen under Nr. 2 falder jo bort, forsaavidt et af Flertallet stillet Forslag om, at denne Paragraf fuldstændigt skal bortfalde, bliver vedtaget. De to andre skal jeg blot henstille til Thingets Vedtagelse, da jo rimeligvis Vædringsforslagenes Forfattere ellers vil medføre nye Redaktionsforslag til 3die Behandling. Jeg skal hermed foreløbig standse og altsaa anbefale, foruden samtlige Forslag af Udvalget og samtlige Forslag af Flertallet, endvidere særlig Mindretallets Forslag Nr. 8, som i Birteligheden er et Flertalsforslag, da jeg antager, at Mindretallet af Høre ikke kan Aibet end gaa ind derpaa, og meget stærkt anbefale at stemme imod Forslaget Nr. 5, som er et Mindretalsforslag fra enkelte Medlemmers Side i Flertallet.

Tauber: Efter de Bemærkninger, vi have hørt fra den ærede Ordfører, kan jeg fatte mig kort i min Omtale af et Par enkelte Punkter. Der er for det Første, som den ærede Ordfører har fremhævet, af et Mindretal paa 6 Medlemmer, der forøvrigt høre til Flertallet, stillet Forslag om at nedsette Lønningerne for endel af de under 2den Lønningsklasse hørende Embeds- og Bestillingsmænd fra 2,600 til 2,400 Kr., og det samme Mindretal har foreslaaet, at af Overtelegrafisterne skal Halvdelen lønnes med 1,500 Kr., Halvdelen med 2,000, medens Regjeringen har

foreslaaet, at Halvdelen skal lønnes med 2,000 Kr. og Halvdelen med 2,200 Kr., og Udvalgets Mellemtal, som jeg vil kalde det, som den ærede Ordfører fører Ordet for, har foreslaaet, at de alle skulle lønnes med 2,000 Kr. Naar vi nu se hen til de Forskielser i Alderstillelag, som ere tilstaaede, navnlig det sidste, vil der ikke findes at være nogen væsentlig Forskiel. Det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, skulde have været fuldstændig villigt til at gaa ind paa det Forslag, der er stillet af den øvrige Del af Flertallet, dersom der havde været den mindste Udsigt til, at man saa kunde komme overens; men det har der ikke været givet hverken fra den høitærede Ministers Side eller, hvad jeg lægger mindre Vægt paa, fra Høremindretallets Side. Under disse Omstændigheder have jeg og de, der staa paa samme Side som jeg, fundet det rigtig at blive staaende ved den Betænkning, som var afgiven ifjor, og ikke gjøre nogen Forandring i de Tal, som dengang hele Flertallet fandt det rigtigst at anbefale Thinget. Hvorledes nu Thinget vil stille sig, om det mener, at vi skulle gaa noget yderligere i Tilbud overfor en Minister og et Høremindretal, som erklære sig utilbøielige til at gaa ind paa noget som helst Forslag, nogen som helst Overenskomst i denne Sag, ialtfald nogen saadan, som der kan være Tale om at modtage fra Flertallets Side, skal jeg ganske henstille; men vi have troet det rigtigst under disse Omstændigheder at fastholde vort Standpunkt fra ifjor. — Et andet Mindretal, hvortil jeg ogsaa hører, har under Nr. 23 foreslaaet indsat en ny Paragraf om Kvinders Ansættelse som Telegrafister. Det er ikke ganske rigtigst, hvad den ærede Ordfører i saa Henseende bemærkede, at vi ville give dem en lavere Begyndelsesløn. Nei, tværtimod; det er i det Hele taget vort Onske, at Kvinder kunne blive ansatte i større Omfang som Telegrafister, men der er i Administrationen en Utilbøielighed dertil, som vistnok for en Del skriver sig fra, at man derved forringer Afgangen for de mandlige Reservetelegrafister til at rykke op, og saa længe der ikke fastsættes særlige Lønningsregler for Kvinder, som mere svare til de Forhold, under hvilke de indtræde, vil denne Modstand eller Utilbøielighed vanskelig kunne overvindes. Der er et Ønske, som gjør, at Kvinder vistnok bør lønnes noget anderledes end Mand, nemlig det, at medens Mandene kunne antages at ville blive Familieforsørgere, kan dette ikke forudsættes i samme Grad om Kvinder. Af den Grund lader man jo Mandenes Løn stige temmelig stærkt, dels ved de forskjellige Klasser, hvorunder de henføres; og dels ved Alderstillelag. For Kvinders Vedkommende finder Mindretallet at Begyndelseslønnen maa betragtes som det næste Bedrag for deres personlige Arbejde, og at derfor Begyndelseslønnen bør stilles lige for Mand og Kvinder, men at de tværtimod i Henseende til